

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 11 września 2017 r. – NK w charakterze zarządcy w postępowaniu upadłościowym dotyczącym majątku OJ BV i PI / BNP Paribas Fortis NV

(Sprawa C-535/17)

(2017/C 412/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: NK w charakterze zarządcy w postępowaniu upadłościowym dotyczącym majątku OJ BV i PI

Druga strona postępowania: BNP Paribas Fortis NV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy roszczenie odszkodowawcze, którego – na podstawie powierzonego mu na mocy art. 68 ust. 1 Faillissementswet zadania związanego z zarządem i podziałem masy upadłości – zarządca masy upadłości dochodzi w imieniu ogółu wierzycieli upadłego wobec osoby trzeciej w związku z tym, że dopuściła się ona względem wierzycieli czynów niedozwolonych, a w przypadku uwzględnienia którego zasądzone odszkodowanie zasili masę upadłości, jest objęte zakresem wyłączenia przewidzianego w art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ⁽¹⁾?
- 2) Na wypadek udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej i gdy w związku z tym opisane roszczenie jest objęte zakresem stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego ⁽²⁾, czy roszczenie to podlega, zgodnie z art. 4 ust. 1 rzeczonoego rozporządzenia, prawu państwa członkowskiego, w którym zostało wszczęte postępowanie upadłościowe zarówno w kwestii uprawnienia zarządcy masy upadłości do dochodzenia odnośnego roszczenia, jak i właściwego dla tego roszczenia prawa materialnego?
- 3) Na wypadek udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej, czy sąd państwa członkowskiego, w którym zostało wszczęte postępowanie upadłościowe musi brać pod uwagę – bezpośrednio, względnie w drodze analogii –:
  - a) art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego, co oznacza, że osoba, wobec której zarządca masy upadłości dochodzi roszczenia odszkodowawczego na rzecz ogółu wierzycieli, może na swoją obronę wykazać, że jej działanie – oceniane w świetle prawa, które miałyby zastosowanie do roszczenia gdyby roszczenie z tytułu czynu niedozwolonego zostało podniesione nie przez zarządcę, lecz przez indywidualnego wierzyciela – nie prowadzi do powstania po jej stronie odpowiedzialności odszkodowawczej;
  - b) art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 864/2007 z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych (Rzym II) w związku z art. 13 rozporządzenia [...] nr 1346/2000 [...], to znaczy zasady bezpieczeństwa i postępowania obowiązujące w miejscu podjęcia zarzucanych czynów niedozwolonych, takie jak zasady postępowania przez banki?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2000, L 160, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 18 września 2017 r. – DISA Gas SAU / Administración del Estado, Redexis Gas S. L., i Repsol Butano S.A.

(Sprawa C-546/17)

(2017/C 412/25)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo